

Sygn. akt III AUa 728/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jarosław Błaszczak
Sędziowie:	SSA Jacek Witkowski SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 7 lutego 2012 r. sygn. akt V U 2047/11

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 7 września 2011 r. i przyznał wnioskodawcy A. W. prawo do emerytury, poczynając od dnia 5 sierpnia 2011 r., uznając dodatkowo wnioskodawcy okres pracy w szczególnych warunkach od dnia 20 lipca 1976 r. do dnia 1 września 1977 r. w Przedsiębiorstwie (...) G. – Zakład Produkcyjno – Usługowy w K. na stanowisku robotnika transportowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Wnioskodawca, urodzony (...), w dniu 6 lipca 2011 r. złożył wniosek o wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wykazał ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie jest członkiem OFE ani nie pozostaje w stosunku pracy.

Decyzją z dnia 7 września 2011 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, gdyż wykazał 13 lat 11 miesięcy i 20 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

W okresie od dnia 20 lipca 1976 r. do dnia 28 lutego 1991 r. wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) w G. Zakładzie Produkcyjno – Usługowym w K. na stanowiskach: pracownika transportu, ładowacza i monter, przy czym pracę robotnika transportowego wykonywał od dnia 20 lipca 1976 r. do dnia 1 września 1977 r.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy jest zasadne.

Sąd Okręgowy wskazał, że akta osobowe i zeznania świadków potwierdzają, że wnioskodawca w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) w G. Zakładzie Produkcyjno – Usługowym w K. od dnia 20 lipca 1976 r. do dnia 1 września 1977 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku robotnika transportowego i po doliczeniu tego okresu spełnia warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach i w konsekwencji spełnia warunki do nabycia wcześniejszej emerytury.

Organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie art. 32 i art. 184 oraz art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227) w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) przez przyjęcie, że wnioskodawca posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach oraz wymagany okres ubezpieczenia.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie odwołania wnioskodawcy, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, czyli 1 stycznia 1999 r., osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn (pkt 1) oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (pkt 2). Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Z kolei po myśli art. 32 ww. ustawy w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ubezpieczonemu urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli osiągnął wiek emerytalny (60 lat) oraz posiada 25-letni okres zatrudnienia, a w tym, co najmniej 15 lat okresów pracy w warunkach szczególnych.

Z cytowanych wyżej przepisów jasno wynika, że warunkiem nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach jest łączne spełnienie następujących warunków: ukończenie 60 roku życia, nieprzystąpienia do OFE, rozwiązania stosunku pracy, wykazanie na dzień 1 stycznia 1999 r. stażu ubezpieczeniowego wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Niewątpliwie wnioskodawca spełnia pierwsze dwie przesłanki, czyli rozwiązał stosunek pracy i nie przystąpił do OFE. Natomiast sąd pierwszej instancji bezpodstawnie uznał, że wnioskodawca spełnia przesłankę 25 lat ogólnego stażu ubezpieczenia. Jak już wyżej wskazano warunek 25 lat ogólnego stażu pracy jest spełniony wówczas, gdy zostanie wykazany na dzień 1 stycznia 1999 r. Tymczasem z akt sprawy wynika, że wnioskodawca na ten dzień wykazał następujące okresy zatrudnienia: w Zakładach (...) w K. od dnia 15 sierpnia 1969 r. do dnia 31 maja 1976 r. (6 lat 9 miesięcy i 17 dni), w Przedsiębiorstwie (...) G. – Zakład Produkcyjno – Usługowy w K. od dnia 20 lipca 1976 r. do dnia 28 lutego 1991 r. (14 lat 6 miesięcy i 12 dni)

i od dnia 1 marca 1991 r. do dnia 23 kwietnia 1992 r. (rok miesiąc i 23 dni). Z tego więc jasno wynika, że na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca łącznie posiada 22 lat 5 miesięcy i 22 dni ogólnego stażu ubezpieczenia. Zatem należy stwierdzić, że wnioskodawca nie posiada wymaganego okresu ogólnego stażu pracy, wobec czego nie może nabyć prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Nadto należy wskazać, że bez znaczenia są twierdzenia wnioskodawcy, iż nie mógł spełnić warunku 25 lat pracy na dzień 1 stycznia 1999 r., gdyż był niezdolny do pracy i pobierał rentę. Prawo do wcześniejszej emerytury stanowi odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego, tak więc przepisy regulujące to prawo należy interpretować w sposób ścisły i gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo. Z tego względu powyższa okoliczność nie może mieć wpływu na spełnienie w/w przesłanki.

Tak więc skoro wnioskodawca nie wykazał na dzień 1 stycznia 1999 r. 25 lat ogólnego stażu pracy, to w istocie zbędnym stało się badanie spełnienia przez niego przesłanki 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Reguły dowodzenia w procesie cywilnym (art. 232 kpc) zobowiązują strony do wskazywania dowodów, z których wywodzą one skutki prawne. Zasada ta znajduje także zastosowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, których przedmiotem są odwołania od decyzji organów rentowych. Oznacza to, że w sprawie wnioskodawca powinien był wykazać, iż spełnia wszystkie warunki do nabycia emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, czego nie uczynił.

Reasumując, należy stwierdzić, że bezpodstawnie Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawca wykazał warunek 25 lat ogólnego stażu pracy i w konsekwencji, że spełnia przesłanki do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że odwołanie wnioskodawcy oddalił.

R.S.